

La Rochelle 2018

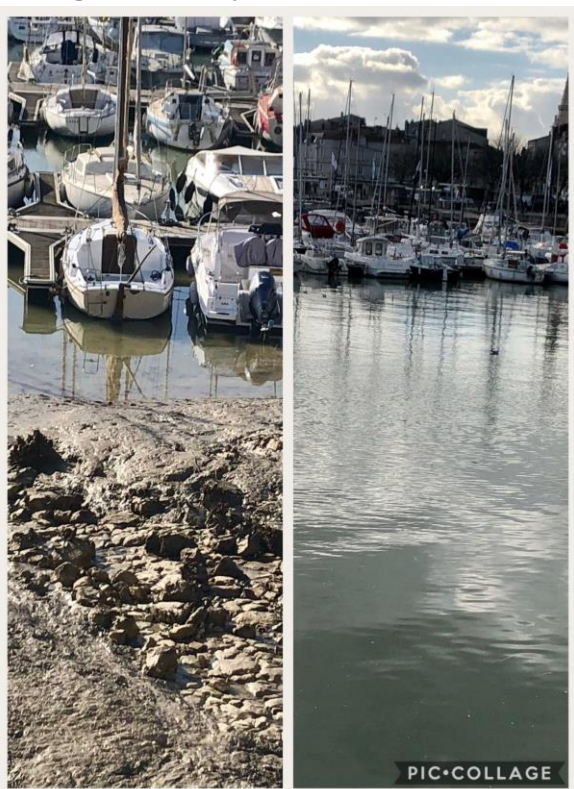
Fredagen den 12 januari

En fredag eftermiddag ringde telefonen på jobbet, vi hade vunnit stipendiet! Våra rektorer gladdes åt oss, det är ju den bästa fortbildningen att få vara i Frankrike och omges av detta vackra språk! Det var inte helt lätt att boka och hitta rätt resa. Flyg till Paris och sen TGV vidare söderut. Vi pratades vid i telefon så vi kunde boka tillsammans. Så härligt att lära känna nya människor och att vi passar så bra ihop var fantastiskt kul!

Tisdagen den 30 januari

Efter en hel dags resa, med fyra timmar på Charles de Gaulle anlände vi lite tilltufsade till hamnstaden med de vita kalkstenshusen. Stationen är i sig en väldigt vacker byggnad. Efter en mindre promenad hittade vi till hotellet, som kändes som ett familjehotell, litet med en speciell inredning. Kvällen avslutades med ett glas champagne och natten inleddes med en vad jag Lena trodde skulle bli en snabb dusch och sen i säng. Det blev översvämning och en timme försökte jag få undan vattnet så det inte skulle rinna under plastmattan. Väl i säng sov vi nog bägge som en stock hela natten.

Onsdagen den 31 januari

Litet spända på var vi skulle vara och vad som skulle hända den första dagen av utbildningen gick vi längs kullerstengsgatan ner mot hamnen. En fin pittoresk liten småbåtshamn med ett vackert hamninlopp och en gata där restaurangerna avlöser varandra, tror jag är kännetecknet för La Rochelle. Jag Lena har seglat mycket men aldrig sett tidvattnet så för mig såg det väldigt märkligt ut att båtarna nästan låg på kölen.

Första dagen blev vi indelade i mindre grupper vid små runda bord. Där skulle vi skriva ner något vi var bra på och om vi var lärare, musiker eller vilken roll vi har. Vi skrev på små lappar och dem fick vi sätta upp bredvid ett foto på oss själva. Vi presenterade oss en och en för alla i gruppen.

Kursen ägde rum i La Coursive, en mycket vacker teater med en stor konferenssal. Efter att vi den första morgonen haft gruppdiskussioner om hur det franska utbildningsväsendet ser på kulturens roll i skolan fick vi på eftermiddagen en föreläsning om Incrédibox, en gratisapp som gör det möjligt att själv skapa och mixa musik med hjälp av ett band med beatboxers bestående av flera olika rytmiska stämmor. Föreläsningen hölls av inte mindre än appens upphovsmän och ägare, det franska företaget So Far So Good, SFSG. Läsplattor delades också ut och vi kursdeltagare kunde under en stund bekanta oss med de möjligheter Incrédibox erbjuder.

Både på förmiddagarna och eftermiddagarna trakterades vi frikostigt med te, kaffe, juice och madeleinekakor, vilket bidrog till den gemytliga stämningen med många spontana tillfällen för diskussioner och stiftande av bekantskap med de övriga kursdeltagarna.

En av de aktiviteter jag tror vi alla mest uppskattade kallades Éveil vocal, vokalt uppvaknande. Under ledning av en sånglärare som ackompanjerade oss på piano tränade vi tre gånger om dagen varje dag omväxlande på sångerna Piscine av Camille och Le grand amour av Albin de la Simone, båda, fram till dess, för oss okända artister. Det lät mäktigt och vackert när vi, ett femtiotal kursdeltagare, sjöng dessa lite franskt vemodiga sånger i stämmor. Stunderna av gemensam körsång är något jag tagit till mig i min egen undervisning och alla mina elever i franska i Simrishamn har nu redan sjungit dessa sånger, dock ackompanjerade av artisternas Youtube clip istället för piano.

Långa men mycket givande var kursdagarna och den första avslutades med att vi fick observera några artister från Le Chantier des Francos när de repeterade inför de följande kvällarnas framträdanden. Till sist en välkomstaperitif, Pineau des Charentes, från trakten samt "le météo de la journée" där vi skulle sätta upp små lappar föreställande olika väderlekar, från soligt väder till åska, beroende på hur vi bedömde att dagen varit. Detta är en fin idé som även vi kan göra med våra elever hemma.

M. Serge Dufour, direktör för Canopé, rekommenderade oss en fantastisk restaurang, La cuisine de Jules, med en Michelinstjärna, för kvällens middag och som turligt nog befann sig på samma gata som vårt hotell. I en mycket trivsamt miljö åt jag möra ankbröstfiléer med potatispuré medan Lena valde en utsökt torskrygg.

Torsdagen den 31 januari 2018

Efter en tidig och riklig frukost på Hôtel de la Paix/Hôtel de Paris och en rask promenad till La Coursive var det åter dags för Éveil vocal med vår sånglärare. Därefter följde ett intressant föredrag om vilka aktörer det är som omger de stora franska artisterna.

Före lunchen fick vi också en presentation av det digitala verktyget Ableton live som vi också arbetade med under eftermiddagen bla genom att remixa sången Le grand amour av Albin de la Simone. Ableton live är en programvara för ljudsyntes, ljudåtergivning, alstring, inspelning, arrangering och sekvensering av musik,(puh!). Jag, Cecilia, måste erkänna att jag inte förstod så mycket av detta, mest för att jag inte kände att det nämnvärt skulle gagna min undervisning i franska, men för Lena som även är musiklektör var det mer givande.

Tydligt är att man i den franska skolan arbetar mer med digitala verktyg i musikundervisningen på grund av att det saknas riktiga instrument till alla elever. Den musikundervisning jag Lena sett i Frankrike är i Gueux (Marne), då min skola Källebergsskolan har utbyte med Collège du Raymond Sirot. Där är lyssnande, analys av klassisk musik och kör inslagen i musikundervisningen. Eleverna är mycket duktiga på att höra vilka instrument och vad de spelar och vilken karaktär det ger.

På kvällen fick vi se generalrepetitionen med artisterna från Le Chantier des Francos. Det var en helt annan föreställning, en mycket mer proffsig sådan, än den vi hade bevistat föregående dag. Konsertsalen var nedsläckt förutom scenen, upplyst i olika färger av en imponerande ljusanläggning och atmosfären förtätad. Det var fullt av åskådare, inte bara vi från kursen. Det vankades rött vin, vitt vin och rosévin samt ostron, bröd och lokala mycket goda ostar. Tre väldigt olika grupper och artister uppträdde med fem sånger var. Först in kom gruppen Blow, från Paris, som sjöng på engelska, (tyvärr).

De framförde sina bidrag i en häftig, rockig och rytmisk stil, vilken appellerade till oss båda. Efter deras nummer fick vi tillfälle att prata lite med dem och de berättade att de känt varandra sedan barnsben och alltid spelat tillsammans. Kul! Sedan framförde gruppen Shelmi, också från Paris, sina bidrag som de vässat ordentligt sedan föregående kvälls träningspass. Föreställningens sista artist var den unge sångaren Foé, från Toulouse. Det var en fantastisk show, måste vi säga!

Vi avslutade den redan mycket sena kvällen på en restaurang i närheten, Au fleur de sel. Intill vårt bord satt det ett äldre par med en liten hund, (så trevligt med hundar på restaurang!), som berättade för oss att en vacker fregatt, L'Hermione, en replika av ett 1700-tals skepp, tillfälligt låg i hamn och att vi måste se det.

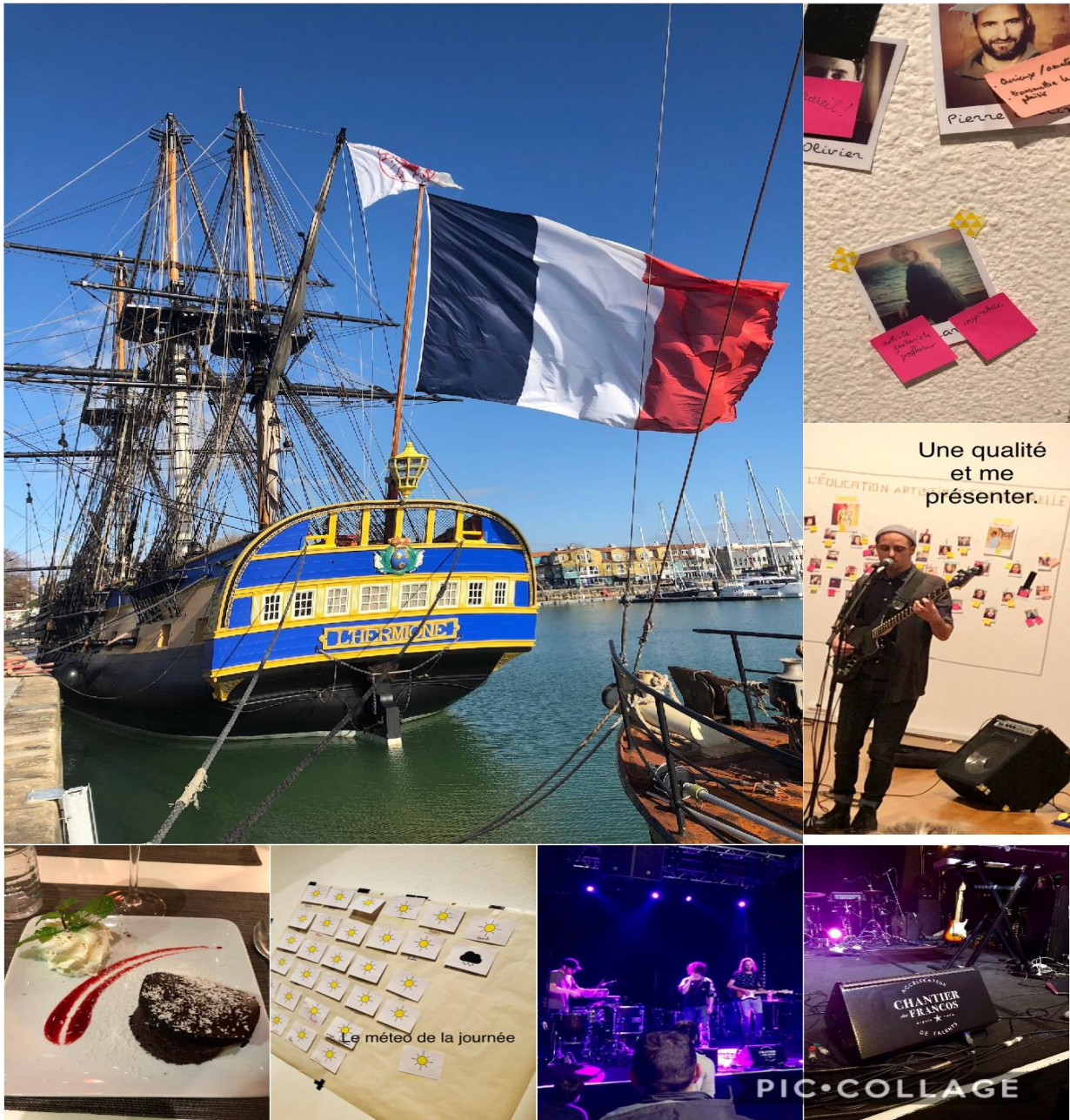
Fredagen den 2 februari

Under lunchen på fredagen, vår sista dag i La Rochelle, gick vi för att ta oss en titt på L'Herminette som är en verkligt imponerande fregatt, men även en aning kuslig. Den påminner lite om ett sjörövarskepp. Lunchen intog vi tillsammans med en lärare som undervisade i Andorra och som bjöd oss att komma och besöka henne där. Vi fick även många andra nya kontakter och inbjudningar av flera deltagare från Frankrikes alla hörn. Det roliga var att de också verkade mycket intresserade av att besöka oss i Sverige. Kanske kan det så småningom utmynna i ett skolutbyte rentav.

Även denna dag arbetade vi med våra små projekt i Ableton live. Dessa avslutades sedan med gruppredovisningar. Lite vemodigt kändes det när vi sjöng i Éveil vocal för sista gången och när vi gjorde en utvärdering av kursen. Dock blev vi erbjudna att komma tillbaka nästa år, vilket förefaller otroligt, men som ändå gav en smula lindring mot separationsångesten. Med un verre de l'amitié och diplom som bevis för deltagande i kursen tog vi farväl. Det blev väldigt många kindpussar!

Med våra resväskor på hjul traskade vi så till stationen. På vägen köpte vi varsin flaska Pineau des Charentes som souvenir. På perrongen var det branta trappor och när tre unga

män såg att jag kämpade i dessa med min tunga resväska erbjöd de sig genast att bära upp den. Dessa artiga fransmän! Denna självklara artighet är alltid lika trevligt att uppleva! Väl framme i Paris åkte vi med buss till Roissy Charles de Gaulle. Det var sent och mörkt men vi fick en glimt av La Tour Eiffel som glittrade som den stjärna hon är. På Roissy Charles de Gaulle var det mycket komplicerat. Tack vare en hjälpsam ung kvinna från Bretagne och som visade sig vara universitetslärare i ekonomi och som till och med gav oss sitt visitkort, ifall vi ville åka till Bretagne en dag, hittade vi till slut vårt hotell, Ibiz. Vi skiljdes åt vid våra rum och det var mitt i natten. Vi insåg att vi skulle bli tvungna att stiga upp klockan fyra på morgonen för att hinna med det tidiga flyget. Trots det bestämde jag, Cecilia, mig för att åka ner till hotellbaren och beställa en varm kopp te. Det blev en fridfull stund, i en nästan tom bar och ett avslut med reflektioner över denna innehållsrika resa och kurs.

Det fantastiskt fina med denna kurs och resa var: det trevliga resesällskapet, att få upptäcka den vackra och charmiga staden La Rochelle, den intensiva och intressanta kursen, de goda och spännande samtalen, de många nya bekantskaperna, att få "språkbada" i franska, körsången, att få lära känna nya franska artister, konserten med artisterna från Le Chantier des Francos och sist men inte minst den goda maten och vinet.

En månad senare sitter jag, Cecilia, framför teven i mina föräldrars hem i Höganäs. I reklampausen hör jag en låt jag känner igen men som jag inte riktigt kan placera. Reklamen som visas är för Citroën. Plötsligt inser jag att låten är "You killed me on the moon" med gruppen Blow! Tänk, här sitter jag i en liten stad i södra Sverige och ser en reklam på TV4 för Citroën, med musik av de unga Parispojkar vi sett på en konsert under kursen i La Rochelle! Jag får genast en angenäm förnimmelse av att Frankrike trots allt inte är så långt borta och av att tillhöra ett större sammanhang.

Lena Larsson och Cecilia Rosenqvist

25 mars 2018

Lena Larsson
[lena.larsson@eslov.se](mailto:lana.larsson@eslov.se)

Cecilia Rosenqvist
cecilia.rosenqvist@novaacademy.se